

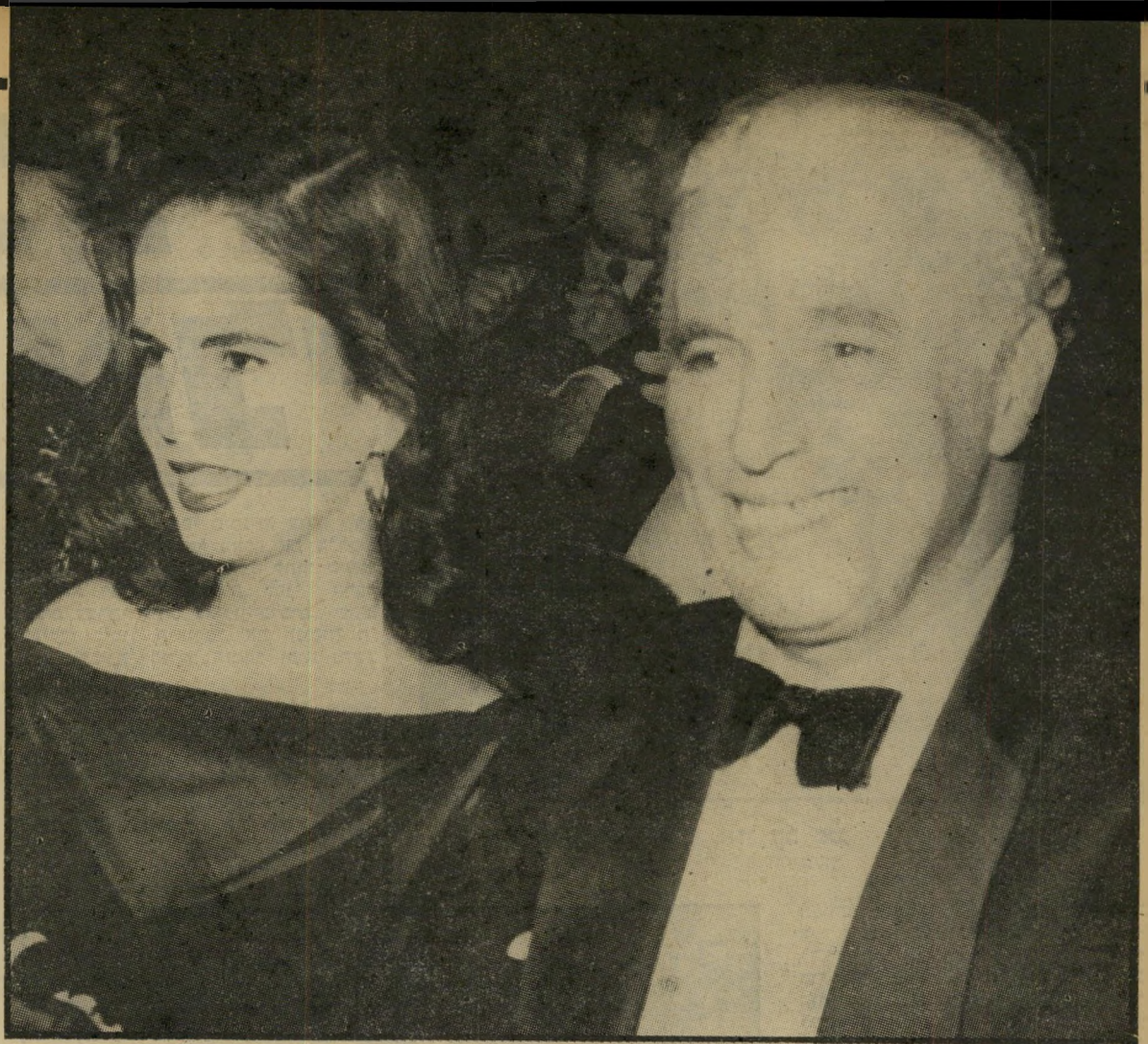
צ'ארלי צ'אפלין

צ'ארלי צ'אפלין נפטר בלילה שבין ה-24 ל-25 בדצמבר. כן, לפי חות, יירשם בתודות הקולנוע. מאז הדרך לעולמו מספידים אותו בדי חרב בל אמצעי התיקשורת, בל פניות העולם. הוא היה ה' המות האוניברסלית ביותר שיצ' רח המאה העשרים.

אבל כל ההספדים זקוקים בחסר. מספידים אדם מת, ואילו צ'אפלין חי ויוסף להיות כל עוד ינועו פרי טים במהירות של 24 תמונות ל' שניה בתוך מכונית ההקרנה. לכן, מן הדין שלא להספיד — אלא להזכיר. להזכיר את הדברים שהוא עצמו אמר, ולהזכיר את הדיברים שיעשה. וכעתוב בהגדה של פסח, כל המרבה הרי זה משובח.

● הצחק והדמע

„אני זוכר תקרית אחת מימי ילדותי באופן מיוחד: בסוף הרחוב שבו הת' גוררנו היה בית־מטבחים. הכבשים היו עוברות מול ביתנו, בדרך לשחיטה. אחת מהן נמלטה במורד הרחוב, וכל העוברים והשבים עקבו אחריה בחיך. אני עצמי גיחכתי למראה ניתוריה המיואשים. זה גיראה לי מצחיק כל־כך. אבל כאשר תפסו אותה הובלילה לתוך בית־המטבחים, תפסתי את המשמעות הטראגית של ה' משחק; רצתי הביתה כשאני בוכה, ו' צעקתי אל אמי: „הם יהרגו אותה! הם יהרגו אותה!“ אותו אחר־צהריים אביבי וקודר ואותה הרדיפה הקומית, לא נשכחו ממני זמן רב; ואני תוהה שמא היתה התקרית הזאת יסוד לכל סרטי העתידים

הדיקטטור הגדול שב ההולנד

לבוא — השילוב של הטראגדיה וה' קומדיה.

● השכם והמקל

(צ'אפלין בן 17, מופיע לראשונה על בימת וודוויל אצל פרד קארנו)

„מוסיקה! המסך עולה! על הבמה, להקת גברים עושה תרגילי־התעמלות. בהדרגה הם יוצאים. הבמה ריקה. זה האות לכניסה שלי. המום מהתרגשות, אני עולה. או שמעוים לעמוד במיבחן — או שנכנעים — אני חושב. ברגע שדרכה רגלי על הבמה, חשתי הקלה. הכל התי' בהר. נכנסתי כשגבי אל הקהל — תכסיס שתיכננתי מראש. מן הגב עשיתי רושם מהודר להפליא, לבוש חליפת־ערב, כובע: צילינדר על ראשי, ובידי מקל הליכה — הדמות המושלמת של הנבל באותה ה' תקופה. ואו הסתובבתי — והקהל ראה את אפי האדום. שמעתי צחוק. באותו רגע הרגשתי שיצאתי מגע עם הקהל. הרמתי את כתפי בתנועה דרמטית, נקשתי באצבעותי, עשיתי סיבוב על ה' במה, נתקלתי בקולב. מקל־ההליכה שלי נתפס בשק־כוח שהתנדנד, וזה הלם ב' פיצוץ. מערתי; הרמתי את המקל כדי להחזיר מכה תחת מכה, והמקל פגע בראשי. הקהל התגלגל מצחוק... לפתע החלו מכנסי גולשים כלפי מטה, וכפתור נפרס בהם. ירדתי על ברכי כדי לחפש אותו. הרמתי חפץ דמיוני מן הרצפה והשלכתי אותו ממני הלאה בשאט־נפש,

יחדיו 34 שנות אושר. על אונה, בתו של המחזאי יוג'ין אר'ניל, כתב צ'אפלין: „אני מרגיש שהאהבה שלי והערצתי כלפיה חונ' קיס את גרוני.“ (למעשה: אונה וצ'ארלי זמן קצר לפני מותו),

אהבת אמת — אמריקה כולה הדדעעה כאשר צ'ארלי צ'אפלין בן ה'54 נשא לאשה את אונה אר'ניל בת ה'18 (למעלה). אף על פי כן בילו השניים